

statslig myndighed har udarbejdet for det pågældende område, jf. § 39, stk. 2, kan indgå i amtets udarbejdelse af Natura 2000-planen, herunder indsatsprogrammet. Som eksempel på en plan udarbejdet som led i statslig myndighedsudøvelse, kan nævnes udpegningsaf Fødevarerministeriets muslingefiskeområder. Som eksempel på planer udarbejdet for et areal som staten ejer, kan nævnes driftsplaner eller anden form for indsatsplanlægning.

For så vidt angår Natura 2000-planer, der berører den kystnære del af vanddistriktet, skal amtsrådet inddrage Trafikministeriet, idet statens højhedsret over søterritoriet henhører under Trafikministeriet.

Der lægges med kravet om inddragelse af statslige myndigheder ikke op til, at der, som i regionplanlægningens regi, vil blive udarbejdet statslige udmeldinger til brug for naturplanlægningen.

Til § 38

Efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne skal der, hvis arter og naturtyper omfattet af direktiverne er til stede, udpeges internationale naturbeskyttelsesområder på hele fiskeriterritoriet. Der er tillige krav om, at der udarbejdes de nødvendige planer for at sikre de nødvendige bevaringsforanstaltninger. Forslaget svarer til den kompetence til at foretage bekendtgørelsesfredninger på hele fiskeriterritoriet, som miljøministeren fik med ændringen af naturbeskyttelsesloven i 1992.

Forslaget giver miljøministeren initiativpligten, hvis internationale naturbeskyttelsesområder uden for vandområdedistriktet ikke har gunstig bevaringsstatus. Der ændres ikke ved den hidtidige arbejdsdeling mellem de statslige myndigheder, og Fødevarerministeriet, Trafikministeriet, Forsvarsministeriet, Erhvervsministeriet eller andre ministerier vil blive inddraget i forberedelsen af de nødvendige Natura 2000-planer, i det omfang disse berører de pågældende ministeriers ressort.

Det forudsættes, at sektorlovgivningen indeholder de nødvendige hjemler til at sikre gunstig bevaringsstatus for de udpegede områder.

Til § 39

Til stk. 1.

Bestemmelserne om udarbejdelse af Natura 2000-planer gennemfører fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4 og habitatdirektivets artikel 6, stk. 1. Med Natura 2000-planer og målsætninger konkretiseres tillige grundlaget for amter og kommuners administration af habitatdirektivets artikel 6,2-4, der tillige gælder for fuglebeskyttelsesområderne, om vurdering af aktivite-

ter og projekter, jf. bekendtgørelse nr. 477 af 7. juni 2003 om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder. Herefter er bevaringsmålsætningen for det enkelte område afgørende for vurderingen af, om konkrete aktiviteter og projekter er i overensstemmelse med beskyttelsesforpligtelserne.

Den samlede Natura 2000-plan består af tre elementer (basisanalysen, målsætninger og indsatsprogram), og bygger på det forslag til naturplanlægning, som er udarbejdet i »Idékatalog for naturplanlægning« marts 2003, af Miljøministeriet, Fødevarerministeriet og Amtsrådsforeningen. Idékataloget opererer med en løbende planlægningsproces, hvor der på grundlag af en registrering og vurdering af tilstanden, kan opstilles målsætninger og udarbejdes indsatsprogrammer. En fornyet registrering af tilstanden vil vise effekten af den foretagne indsats og give grundlaget for revision af målsætninger og nye indsatsprogrammer.

Idékataloget knytter sig til regionplan 2005, og tager højde for, at naturplanlægningen skal kunne honorere EU-retlige krav efter habitatdirektivet og kunne samordnes med vandrammedirektivets planlægningsbestemmelser.

Lovforslaget gør naturplanlægningen obligatorisk i de udpegede internationale naturbeskyttelsesområder, mens naturplanlægning uden for disse områder fortsat kan være en del af den amtslige regionplanlægning. Dog kan det være nødvendigt, i Natura 2000-planen, at planlægge for arealer uden for de udpegede internationale naturbeskyttelsesområder, i det omfang en indsats her er nødvendig for at opfylde direktivkravene i områderne.

Naturplanlægningen i de internationale naturbeskyttelsesområder vil indgå som forudsætning for regionplanlægningen, mens naturplanlægning uden for disse områder som hidtil kan indgå i regionplanlægningen og den samlede interesseafvejning her. Da amtsrådet er ansvarligt for begge typer planlægning, forventes der ikke at blive problemer med at skabe helhed i naturforvaltningen.

Hjemlen i § 47 til at miljøministeren kan fastlægge retningslinier for udarbejdelse af Natura 2000-planer og deres indhold, vil om nødvendigt blive anvendt til at fastsætte eventuelle retningslinier for amtsrådenes prioritering af indsatsen.

Til stk. 2

På arealer inden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, der er ejet af en offentlig myndighed, afgør den offentlige myndighed, om området skal omfattes af amtets indsatsprogram, eller om den offentlige myndighed selv ønsker at udarbejde et indsatspro-